

L'empresariat vol fets

El passat dilluns dia 11 de març a la tarda, la sala d'actes de la Unió Empresarial Intersectorial-Cercle d'Empresaris de Granollers que presideix Juan Pedro Pirretas va convidar a fer una xerrada, seguint en la línia de les propostes informatives que acostuma a fer de tant en quant, al conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig. Aquest vallesà d'adopció, gran coneixedor de la realitat social i econòmica de la comarca, es va trobar amb un empresariat disposat a escoltar i disposat, també, com es va poder constatar, a demanar al representant de la Generalitat de Catalunya, més inversions i infraestructures. Una petició que, en els moments actuals, sembla una petició difícil d'assumir i de concretar com ben aviat es va encarregar d'explicar el conseller Puig.

RECENTMENT ESTRENAT EN EL CÀRREC com a conseller d'Empresa i Ocupació després del seu pas per la cartera d'Interior (amb actuacions controvertides), Felip Puig tenia la possibilitat de transmetre als empresaris vallesans algunes reflexions generals sobre temes que els afecten i els preocupen especialment. En la seva intervenció, el conseller no defugí d'estudi i anàlisi la situació actual sense tirar pilotes fora, conscient que en aquests moments de dificultats el que necessiten els empresaris són missatges entenedors per no fer més complicada una situació que comença a ser més que preocupant. Els més de 38.000 desempleats que hi ha a la comarca del Vallès i la gran quantitat d'empreses que tanquen no ofereixen massa lectures optimistes. Segons explicà el conseller, la durada de la crisi va encara per llarg i no hi ha elements massa esperançadors a la vista encara, desconeixent també, va dir, quan s'acabarà tot plegat.

MÉS ENLLÀ D'AQUESTES CONSIDERACIONS, Puig va animar els empresaris vallesans a seguir treballant amb confiança convençut de les possibilitats reals que tindrà Catalunya una vegada hagi acabat aquest procés de crisi en que el sistema financer espanyol té tantes coses a dir. Igualment, es va mostrar convençut que la situació seria ben diferent si Catalunya tingués el tractament econòmic que es mereix per part del Govern de Madrid, fet pel qual animà l'empresariat a seguir cooperant en tot allò que té a veure en la relació amb l'administració catalana per créixer en confiança i resultats. I pel que fa a aquesta qüestió, va fer referència, entre d'altres coses, als esforços que fan des de la seva conselleria per tal d'assegurar que el motor de la Fórmula 1 sigui essent un motor econòmic important per al Vallès, Catalunya... i anuncià l'acord ja assolit per a seguir comptant, per ara, amb aquesta prova durant aquest any i el que ve. De cara al 2015...

La veu dels ensenyants

Professors i mestres de l'Institut Antoni Cumella de Granollers van fer palès, el matí de dimecres passat, el seu rebuig a l'anunci d'algunes retallades per part de la Generalitat de Catalunya que es podrien concretar de cara al proper curs en el tancament de set centres i la supressió de 61 línies escolars a tot Catalunya, entre les quals la d'una línia d'ESO a Granollers.

PREOCUPATS I ALARMATS per aquesta situació, les veus més autoritzades de l'ensenyament es mostren crítiques amb algunes de les actuacions que a manera de retallades es volen posar en marxa. Els manifestants de Granollers van fer públic un manifest en el qual destaquen, entre d'altres coses, el fet que resulti poc esperançador adonar-se que l'educació pública per la qual tant i tant s'ha lluitat estigui agonitzant en les mans del poder polític i econòmic com si res haguéssim d'aprendre de la història.

QUAN GRANOLLERS ESDEVÉ NOTÍCIA

A les pàgines d'esports el responsable d'aquesta àrea de la revista, **Albert Segura**, ofereix àmplia informació sobre tot el que va donar de si la celebració, diumenge passat, dia 10 de març, del Cros de Granollers, una cita esportiva celebrada als voltants de les pistes d'atletisme que comptà amb la participació d'atletes de nivell de diverses comunitats autònòmiques. La matinal esportiva, organitzada amb rigor i professionalitat per la gent de l'atletisme de Granollers en col·laboració amb la Federació Catalana d'Atletisme que presideix el granollerí **Joan Villuendas**, es va desenvolupar amb total normalitat.

Esportivament es van aplegar noms importants de l'atletisme espanyol i a més a més el dia va acompanyar considerablement, amb la presència a les grades i a la zona del circuit de força seguidors. Granollers fa anys que és terra de cros. La dècada dels anys 70, atletes com **Mariano Haro**, van col·locar ben alt el llistó de Granollers en aquest tipus de competicions i al llarg dels anys la tradició s'ha anat consolidant. Com passava aleshores, diumenge passat, TVE va desplegar un ampli dispositiu de càmeres i d'unitats mòbils per oferir en directe diversos moments del Cros. L'esport, com es veu (handbol, Mitja Marató...), acostuma a ser una bona oportunitat per a conèixer la realitat social i esportiva de Granollers. Abans i ara, Granollers esdevé notícia de les bones, esportivament parlant.

Opinió

Qui no tingui pecat, que tiri la primera pedra

No hi ha dia que no apareguin als mitjans de comunicació escàndols entorn a la corrupció en els àmbits polítics, financers, empresarials, etc. De tants casos com hi ha hagut i hi ha, els ciutadans, en general, cada vegada ens tornem més i més desconfiats. Tothom ens enganya. La percepció hi és. Seria bo de saber qui hi guanya alguna cosa en tot aquest sarau d'informacions i desinformacions. Els ciutadans no, segur. La Democràcia, tan feble ella, pobreta!, encara menys.

Moltes de les denúncies, encara s'han de demostrar; d'altres es tapen ràpidament; d'altres s'allarguen dies i dies, com un serial. Arriba un moment que tot sembla ben podrit. S'ha creat un ambient tan enrarit que ja passa bou per bèstia grossa: mentides i veritats van tan estretament unides que resulta impossible destriar qui és innocent i qui és culpable. La Justícia va curta de jutges i no s'avança en els casos, i em sembla pertinent dir que no disposem d'un bon periodisme d'investigació, cosa que podria ajudar molt a esclarir tant d'embolic. Sobre tot si els periodistes fossin realment lliures i no estiguessin al servei de cap grup de pressió, ni financer, ni polític.

Faig ciència-ficció. Ho sé. Sembla talment que tots plegats no coneguem la Història més recent. I què es diu dels pobles que no coneixen la pròpia història? Doncs que estan condemnats a repetir-la. Sempre desconfiances, recels dels uns contra els altres. On ens portarà tot això? Tant costa de creure que hi ha persones en tots els àmbits, que tenen ganes de canviar allò que fins ara no ha anat prou bé, que creuen

en la llibertat d'expressió, que creuen en les altres persones, en la voluntat dels pobles? S'arriba al cas de destituir de manera fulminant persones així; tenim el cas recent del fiscal en cap del Tribunal de Justícia de Catalunya, però n'hi ha més.

En una entrevista al Síndic de Greuges, Rafael Ribó, parlant de la corrupció entre la classe política, defensava que hi ha moltes persones honestes a la Política que dediquen hores i hores a treballar pel bé de la comunitat. Servidora me'l vull creure. A

tots els partits n'hi ha d'haver, per força. Al pas que anem i amb el desprestigi que van adquirint, merescudament o immerescudament, aviat només voldran anar a les llistes els desaprensius, com un senyor que va ostentar un càrrec molt alt en una Comunitat veïna i que, d'entrada, havia declarat públicament: "Yo he venido a la política para forrarme".

Sempre defenso que els polítics no vénen de Mart, ni de Júpiter. Surten del poble, de famílies dels nostres carrers, bones persones generalment. I quan arriben a llocs de responsabilitat, ho fan tan bé com el sistema els ho permet. Si en surten de corruptes, potser és que ningú els va ensenyar a no ser-ne. Més d'una vegada, i de dues, hem pogut escoltar aquell que, criticant els presumptament corruptes, tot de cop fa una pausa i diu: "Ep, si jo pogués, faria el mateix que ells, eh?". Lamentable. A partir d'aquí, només queda per dir: "Apaga y vámonos!".

Montserrat Medalla
Filòloga

Montserrat Medalla